

UD

αστική μονάδα
διαχείρισης και
διάχυσης δεδομένων

δανηλάτου_αγγελική+μακρίσης_δημήτρης
επιπλέοντες_καθονατίες:γαβρήλου_έβελυν+βροντίση_μαρία

διπλωματική εργασία

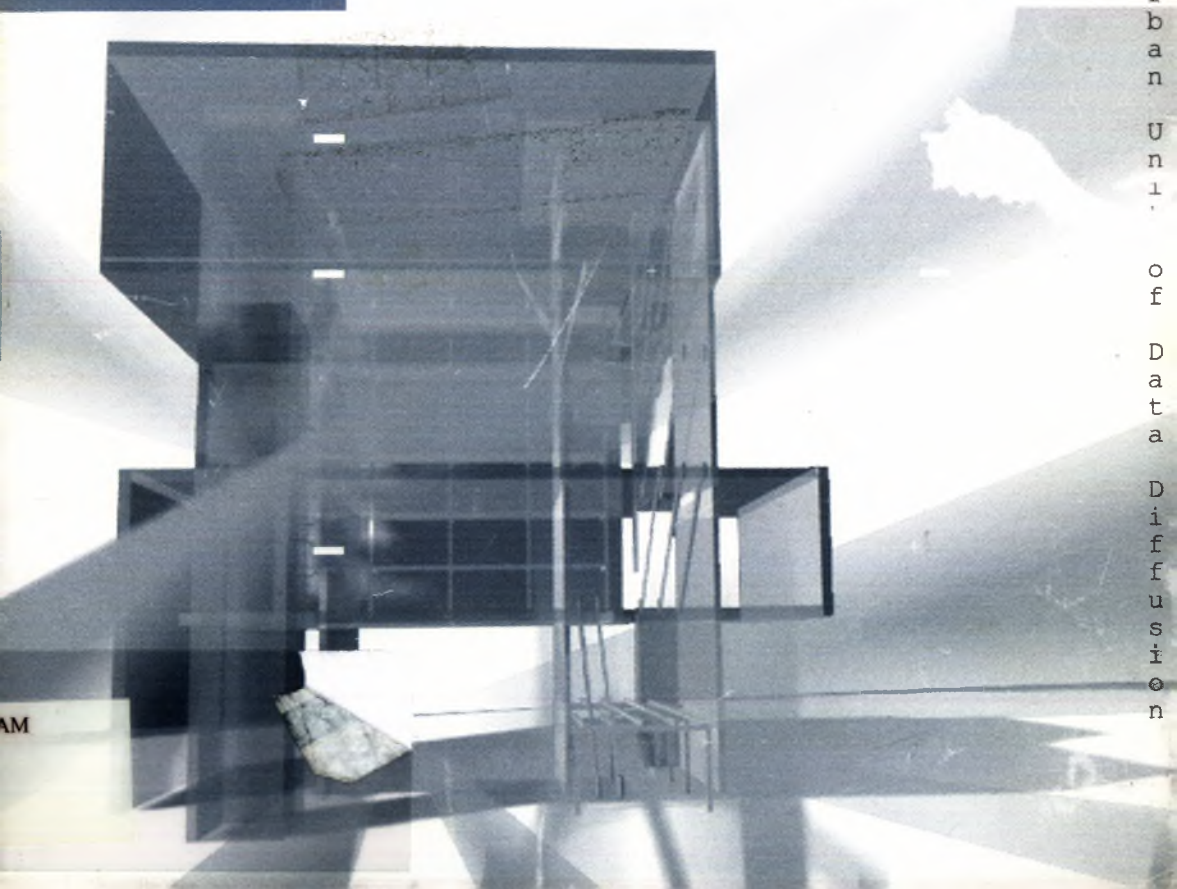
U
r
b
a
n

U
n
i
.

o
f

D
a
t
a

D
i
f
f
u
s
i
o
n

AM

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ
ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ & ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ
ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΗ «ΓΚΡΙΖΑ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ»

Αριθ. Εισ.: 4600/1
Ημερ. Εισ.: 28-07-2005
Δωρεά: Συγγραφείς
Ταξιθετικός Κωδικός: ΠΤ - ΑΜ
2005
ΔΑΝ

αστική μονάδα διαχείρισης και διάχυσης δεδομένων

διπλωματική εργασία

αγγελική δαηλάτου
δημήτρης μακρίσης

επιβλέποντες καθηγητές: γαβρήλου έβελυν
βροντίση μαρία

ευχαριστούμε τις επιβλέπουσες καθηγήτριες μας για τη συνεργασία καθώς επίσης και τους καθηγητές μπουρδάκη βασίλη, παπούλια χρήστο, πανέτσο παναγιώτη, σταμπουλή γιώργο, τον κλαψόπουλο γιάννη, πρόεδρο της βιβλιοθήκης του π.θ.

και τις φοιτήτριες μαρία ευαγγελίου και μαρία δαηλάτου

αστική μονάδα διαχείρισης και διάχυσης δεδομένων

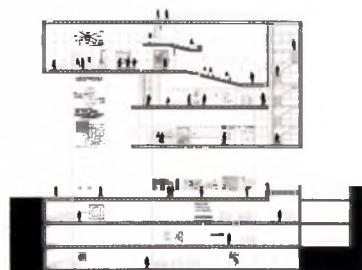
Το διαδίκτυο αποτελεί ένα τόπο που η πληροφορία ρέει προς διάφορους κόμβους. Ωστόσο, η σύγχυση που προκαλεί ο ρ-γενικότερος βομβαρδισμός με πληροφορίες οδηγεί τελικά στον αποπροσανατολισμό.

Η αστική μονάδα διαχείρισης και διάχυσης δεδομένων καλείται να φιλτράρει την πληθώρα της πληροφορίας που προέρχεται από την πόλη (π.χ. από τα τμήματα του πανεπιστήμιου που πραγματοποιούν έρευνες και από διάφορα τεχνολογικά κέντρα) και να την μεταδώσει ξανά στην πόλη, αφού με κάποιο τρόπο τη διαχειριστεί. Η διάχυση της πληροφορίας αποτελεί τον σημαντικότερο ρόλο που καλείται να διαδραματίσει η αστική μονάδα. Δεν έρχεται να αντικαταστήσει υπάρχοντες τόπους παραγωγής πληροφορίας αλλά δρα σε συνεργασία με αυτούς βοηθώντας στη διάχυση της γνώσης (των μετα-δεδομένων), εκεί που εντοπίζεται πρόβλημα.

Προτείνει λοιπόν, τρεις τρόποι διάχυσης πληροφορίας: α) στο εσωτερικό του κτιρίου μέσα σε χώρους παρουσιάσης κατάλληλα εξοπλισμένους -αμφιθέατρο, χώρους προσομοιωτών, χώρους για εκθέσεις, installations κ.α. β) μέσα από διάφορα events που θα συμβαίνουν στην πόλη, με την βοήθεια των κινητών μονάδων, των vans και των info kiosks. Η λογική σε αυτή την περίπτωση είναι πως η πληροφορία μεταδίδεται και έξω από τα όρια του οικοπέδου άμεσα στους πολίτες γ) διαδικτυακά, όπου ο καθένας θα έχει τη δυνατότητα να «κατεβάσει» στον σκληρό του πληροφορίες σχετικά με το υλικό που διαχειρίζεται το κτίριο.

Θα πρέπει να αναφερθεί πως το κτίριο αποτελεί ένα κομβικό σημείο ενός ευρύτερου δικτύου που αναπτύσσεται ανάμεσα σε αντίστοιχα μοντέλα άλλων χωρών ή πόλεων.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ

004000074574

Urban unit of data diffusion

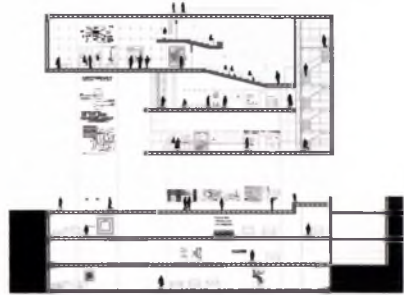
Internet consists of a place where information flows to several nodes. However, the confusion due to the overwhelming information, finally leads to the disorientation.

The urban unit of data diffusion filters the oversupply of information that comes from the city (e.g. by the departments of university which conduct a research and the technological centers) in order to transmit it back to the city, after the data processing. The diffusion of the information is the main role of the urban unit. Its function does not focus on replacing the existing places of information production but in the contrary it cooperates with them. As a result, it contributes to the data diffusion (meta-data) where the problem exists.

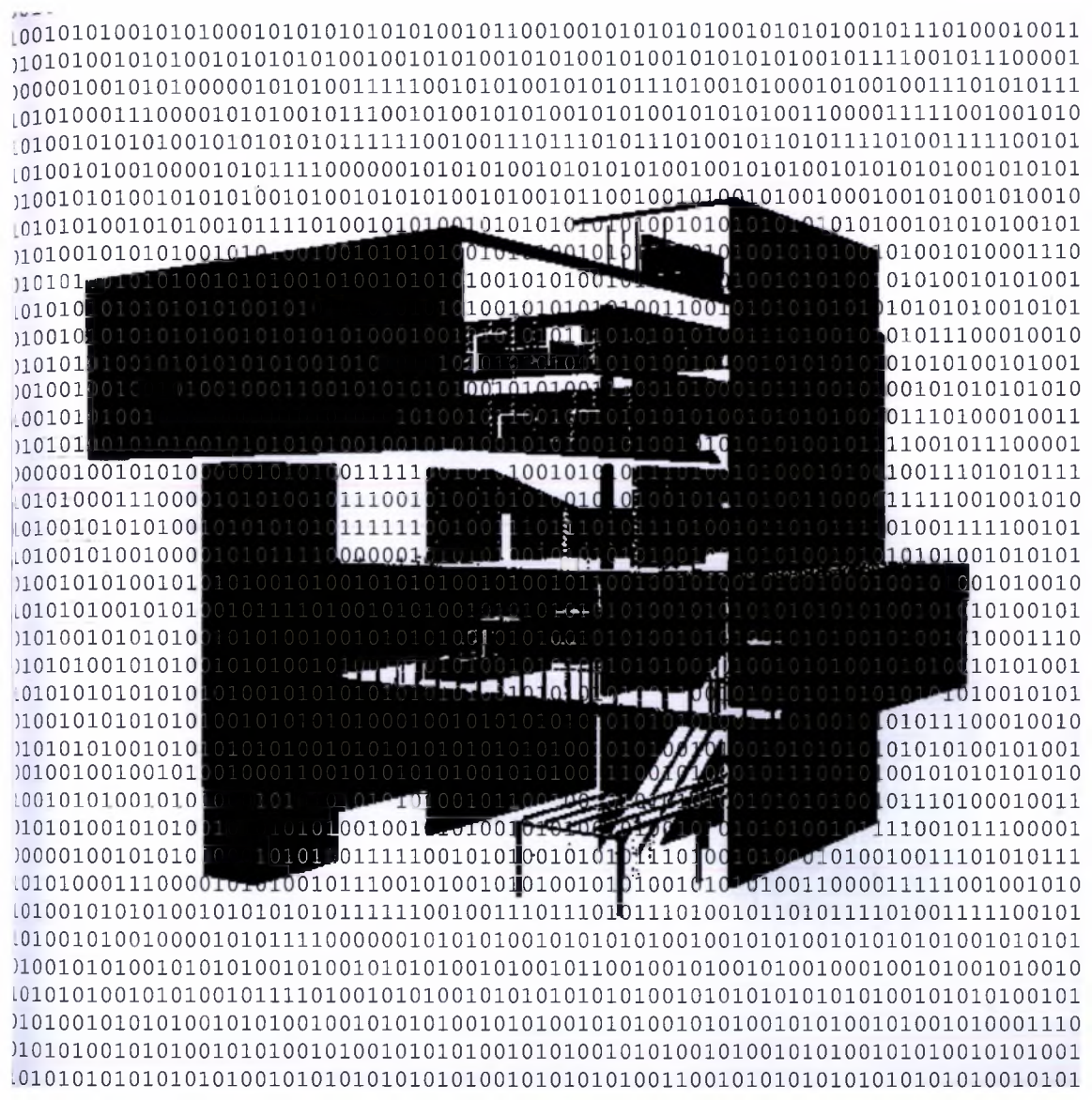
Therefore, there are suggested three ways of the data diffusion: a) inside the building, with well-equipped presentation halls, such as amphitheatre, exhibition halls, installations etc. b) with several events in the city, that are supported by the mobile units, the vans and the info-kiosks. The main concept is the transmission of the information beyond the borders of the building site c) by internet, where everyone is able to download information related to the data used by the building.

Moreover, the building is a node in a network consisted of similar models of other cities or countries.

περιεχόμενα

<u>εντοπισμός προβλήματος</u>	σελ.9
<ul style="list-style-type: none"> • πληροφορία • ερευνητικά κέντρα 	σελ.9 σελ.11
<u>σκοπός</u>	σελ.12
<u>το κτίριο σε σχέση με την πόλη</u>	σελ.14
α. πόλη-chip	σελ.14
β. τοποθέτηση στο οικόπεδο	σελ.15
<ul style="list-style-type: none"> • οικόπεδο-ως σταυροδρόμι ροών και πόλος γνώσης • οικόπεδο-ως κενός χώρος που ορίζεται από τα υπάρχοντα κτίσματα 	σελ.15 σελ.19
γ. το θαλάσσιο μέτωπο και το πανεπιστήμιο	σελ.21
<u>το ισόγειο ως «πλατεία πληροφορίας»</u>	σελ.22
<u>εσωτερική σύνδεση</u>	σελ.28
<u>η κατοίκηση του υπολογιστή</u>	σελ.30
<u>λειτουργία</u>	σελ.34
<u>κτιριολογικό πρόγραμμα</u>	σελ.35
<u>υλικά</u>	σελ.36
<u>παραπομπές</u>	σελ.39
<u>σχέδια</u>	σελ.41

Ο βομβαρδισμός
του ανθρώπου
από τη πληροφορία
του προκαλεί σύγχυση

εντοπισμός προβλήματος

- πληροφορία

«Σύμφωνα με πρόσφατες μελέτες, η ανθρωπότητα έχει παράγει, στο διάστημα 1999-2002, τόση νέα πληροφορία όση παρήγαγε όλα τα προηγούμενα χρόνια της ιστορίας της. Σε αυτό το διάστημα των τριών τελευταίων χρόνων παρήχθησαν 12 exabytes πληροφορίας υπό την μορφή έντυπου, ηχητικού και οπτικού υλικού. Η αυξανόμενη παραγωγή και η συνεχής βελτίωση των μεθόδων ψηφιοποίησης συμβάλλουν στην παραγωγή ενός ~~ωκεανού~~ ψηφιακών δεδομένων που πρόκειται να δημιουργήσει μία σωρεία προβλημάτων.

Ένα από τα σημαντικότερα προβλήματα που αναδύονται είναι η αποτελεσματική διαχείριση όλου αυτού του όγκου των ψηφιακών δεδομένων, αφού η ικανότητα της παραγωγής, αποθήκευσης και μετάδοσης έχει ξεπεράσει κατά πολύ τις δυνατότητες αναζήτησης, πρόσβασης και παρουσίας».

«Τα τελευταία χρόνια παρατηρείται μία αλματώδη αύξηση στον ρυθμό παραγωγής πληροφοριών, αποτέλεσμα των εξελίξεων σε διάφορα επιστημονικά πεδία αλλά και των απαιτήσεων των σύγχρονων εταιριών για αυξημένη παραγωγικότητα και αποτελεσματικότητα. Αποτέλεσμα αυτής της πληροφοριακής έκρηξης είναι το γεγονός ότι η εξαγωγή γνώσης από την πληροφορία είναι εξίσου βαρυσήμαντη όσο και η ίδια η πληροφορία. Ιδιαίτερα στον χώρο των επιχειρήσεων, η εκμετάλλευση της γνώσης αποτελεί κρίσιμο παράγοντα για την αύξηση της ανταγωνιστικότητας και για την ικανοποιητική υποστήριξη διαδικασιών λήψης αποφάσεων. Ως γνώση θα μπορούσε να χαρακτηριστεί κάθε επιπλέον πληροφορία (μετα-δεδομένα) που περιγράφει την πληροφορία και τις σχέσεις που υπάρχουν μεταξύ των δεδομένων».

(από <http://dsmc.eap.gr/smartaccess.php>)

Το διαδίκτυο αποτελεί ένα τόπο όπου η πληροφορία ρέει προς διάφορους κόμβους. Αυτή η πληροφορία διαφέρει ωστόσο από αυτή που συναντά κανείς σε μια βιβλιοθήκη, μια συστηματοποιημένη, αυστηρά οργανωμένη πληροφορία. Η τεχνολογία του διαδικτύου δίνει τη δυνατότητα για άμεση πρόσβαση στην πληροφορία και αναιρεί τη φυσική υπόσταση μιας βάσης δεδομένων. «Ο νέος κόσμος είναι ψηφιακός, όλα ανάγονται στο δυαδικό σύστημα...0,1,1,0,0... Η άυλη -αδιάστατη- ηλεκτρονική πληροφορία θέτει σε αμφισβήτηση τη σημασία και εντέλει τη χρησιμότητα της φυσικής επαφής με το τρισδιάστατο χάρτινο βιβλίο».¹

Από την άλλη οι νέες τεχνολογίες μηδενίζουν την απόσταση και εξαλείφουν τη σημασία του τόπου, προσφέροντας έτσι τεχνητή εγγύτητα². Ο τρισδιάστατος γεωγραφικός χώρος, μέσω του ν-διάστατου και άυλου «ηλεκτρονικού χώρου» των δικτύων μετατρέπεται σε μια δισδιάστατη επιφάνεια τηλεοπτικής οθόνης³, σε ένα σύνολο pixels που μεταβάλλονται διαρκώς προκαλώντας πολλές φορές σύγχυση.

Αυτή η σύγχυση προκαλείται άλλωστε και από το γενικότερο βομβαρδισμό με πληροφορίες που ρέουν συνεχώς οδηγώντας τελικά στον αποπροσανατολισμό. Η παραπάνω κατάσταση εντείνεται ακόμη περισσότερο από τη γενικότερη έλλειψη ελεύθερου χρόνου που δεν αφήνει περιθώρια για εντατική αναζήτηση.

- ερευνητικά κέντρα

Η έννοια ενός τεχνολογικού-ερευνητικού κέντρου σχετίζεται άμεσα με την πρόσβαση στην πληροφορία αφού ως κέντρο που την παράγει θα πρέπει και να την διαχέει, λειτουργώντας ως πομπός γνώσης. Ωστόσο, αυτού του είδους τα κέντρα -ή πάρκα- δείχνουν να έχουν αποτύχει αφού ο ρόλος τους στη διάχυση της γνώσης είναι περιορισμένος. Τα αποτελέσματα των ερευνών είτε δεν κοινοποιούνται είτε απευθύνονται σε μια συγκεκριμένη ομάδα ατόμων. Η πρόσβαση στην πληροφορία έτσι αφορά σε μια μόνο ομάδα πολιτών ενώ οι υπόλοιποι αποκόβονται.

Σε αυτό όμως συντελεί και το γεγονός πως τα ερευνητικά κέντρα -κυρίως επειδή απαιτούν πολύ χώρο- τοποθετούνται συνήθως σε περιοχές εκτός πόλης και γίνονται έτσι δύσκολα προσβάσιμα στο ευρύ κοινό.

σκοπός

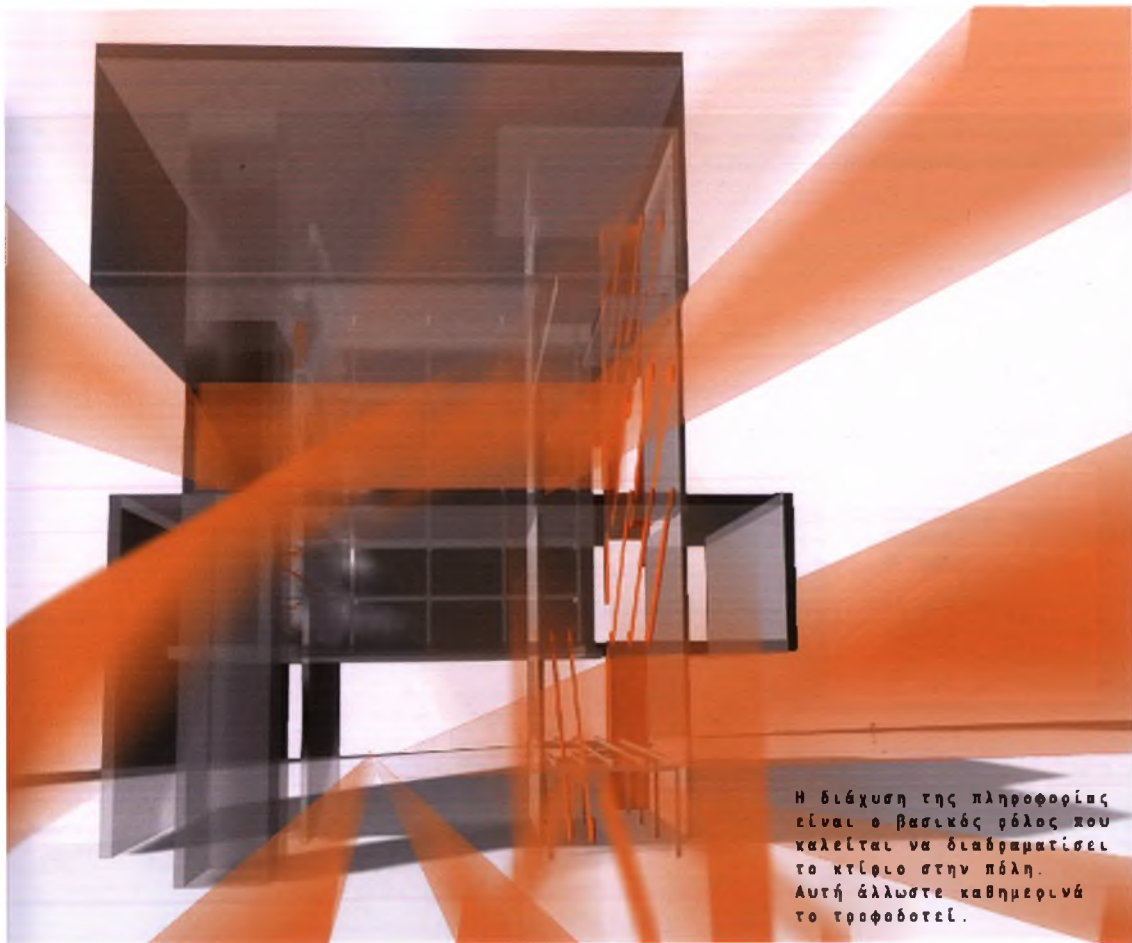
Το κτίριο καλείται να φιλτράρει την πληθώρα της πληροφορίας που προέρχεται τόσο από τα τμήματα του πανεπιστήμιου, που πραγματοποιούν έρευνες, όσο διάφορα τεχνολογικά κέντρα που θα συνεργάζεται διαχέει στην πόλη. Η διάχυση της πληροφορίας είναι ο ρόλος που καλείται να διαδραματίσει το κτίριο.

Προτείνονται, λοιπόν, τρεις τρόποι διάχυσης πληροφορίας: α) στο εσωτερικό του κτιρίου μέσα παρουσίασης κατάλληλα εξοπλισμένους -αμφιθέατρο, προσομοιωτών, χώροι για εκθέσεις, installation από διάφορα events που θα συμβαίνουν στην πόλη των κινητών μονάδων, των vans και των info kiosks. Η λειτουργία αυτή την περίπτωση είναι πως η πληροφορία μεταδίδεται και επεκτείνεται από τα όρια του οικοπέδου άμεσα στους πολίτες, όπου ο καθένας θα έχει τη δυνατότητα να «κατεβάσει» στον σκληρό του πληροφορίες σχετικά με το υλικό που διαχειρίζεται το κτίριο.

Το κτίριο αντιμετωπίζεται σαν πυκνωτής που παραλαμβάνει τις υπάρχουσες ροές -πληροφορίας, ανθρώπων, αυτοκινήτων- και τις διαχέει αφού με κάποιον τρόπο τις επεξεργαστεί.

Θα πρέπει να αναφερθεί πως το κτίριο αποτελεί ένα κομβικό σημείο ενός ευρύτερου δικτύου που αναπτύσσεται ανάμεσα σε αντίστοιχα μοντέλα άλλων χωρών ή πόλεων.

Η διάχυση της πληροφορίας
είναι ο βασικός ρόλος που
καλείται να διαδραματίσει
το κτίριο στην πόλη.
Αυτή άλλωστε καθημερινά
το τροφοδοτεί.

υπ

το κίριο σε σχέση με την πόλη

α) πόλη-chip

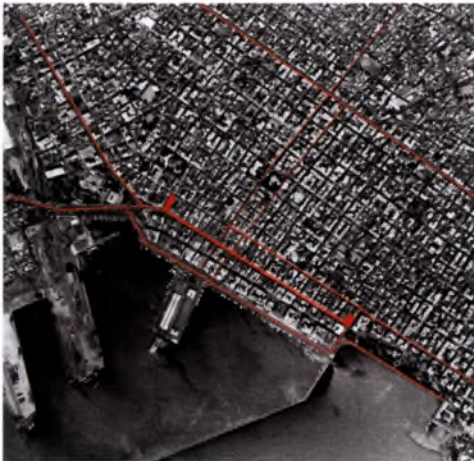
Η πόλη του Βόλου, τοποθετημένη στους πρόποδες του Πηλίου δίνει τη δυνατότητα στον παρατηρητή να ενατενίσει την πανοραμική θέα που παράγεται από ψηλά. Η θέα ειδικότερα τις βραδινές ώρες, λόγω της φωταγωγοποίησης, αντικατοπτρίζει τους χώρους ροής στην πόλη, τους οδικούς άξονες αλλά και τα οικοδομικά τετράγωνα. Όλα μαζί συνθέτουν μια κατάσταση που έχει αναλογίες με ένα chip, όπου οι γραμμικοί άξονες που βλέπει κανείς σε ένα chip αντιστοιχούν στους άξονες κίνησης της πόλης ενώ τα σχήματα και οι όγκοι που προβάλλουν αντιστοιχούν στα οικοδομικά τετράγωνα και τα κτίρια.

β) τοποθέτηση στο οικόπεδο

- οικόπεδο-ως σταυροδρόμι ροών και πόλος γνώσης

Το οικόπεδο που επιλέχθηκε για την τοποθέτηση του κτιρίου βρίσκεται σε έναν κόμβο που ορίζεται από τις οδούς Δημητριάδος και Φιλελλήνων. Το σταυροδρόμι αυτό ορίζει το κέντρο της πόλης, που εκτείνεται κατά μήκος της Δημητριάδος και παρουσιάζει αυξημένη κίνηση. Η τοποθέτηση του κτιρίου στο συγκεκριμένο οικόπεδο το καθιστά άμεσα προσβάσιμο. Από την άλλη, η ροή των πεζών στα πεζοδρόμια μπροστά από τα εμπορικά καταστήματα, η ροή των πεζών στην παραλία, η ροή των φοιτητών από το πανεπιστήμιο, η ροή των αυτοκινήτων στον κόμβο δίνουν μια δυναμική στην τοποθεσία όπου ένα κτίριο-πυκνωτής καλείται να χειριστεί.

Στον αντίποδα του παραπάνω κόμβου βρίσκεται ο κόμβος που ορίζεται από τις οδούς Δημητριάδος, 2ας Νοεμβρίου, Ιάσονος και Γρηγορίου Λαμπράκη. Στον κόμβο αυτό έχει τοποθετηθεί ένας άλλος τόπος κοινής γνώσης, η νέα βιβλιοθήκη, που περιλαμβάνει τις βιβλιοθήκες των τμημάτων του πανεπιστημίου αλλά παράλληλα φιλοδοξεί να λειτουργεί και ως δημοτική βιβλιοθήκη, απευθυνόμενη εκτός από τους φοιτητές και στους πολίτες.

Έτσι, δημιουργείται ένα δίπολο, από δυο πόλους

γνώσης και ροής της πληροφορίας. Η διαφορά τους είναι ότι ο ένας αποτελεί ένα συμβατικό τόπο πρόσβασης στην πληροφορία (νέα βιβλιοθήκη) ενώ το κτίριο αποτελεί ένα σχόλιο στα νέα δεδομένα που θέλουν την πληροφορία να ρέει στο διαδίκτυο, χωρίς φυσική υπόσταση.

Η αποθήκευση αφορά μόνο στα δεδομένα της εκάστοτε έρευνας και η ανάκτηση των δεδομένων αποτελεί μια διαδικασία που μπορεί να γίνει και ψηφιακά. Όμως, το σημαντικό στη λειτουργία του κτιρίου είναι πως τα δεδομένα μετά την επεξεργασία τους μπορούν να παρουσιαστούν στους πολίτες είτε στο τμήμα της παρουσίασης εντός του κτιρίου, είτε σε επιλεγμένες περιοχές στην πόλη μέσω των κινητών τμημάτων είτε ακόμη μέσω διαδικτύου. Αυτό είναι άλλωστε και το κυριότερο χαρακτηριστικό του κτιρίου.

Χάρτης
τόπων
ανταλλαγής
πληροφοριών

το οικόπεδο στην πόλη

πανεπιστήμιο
Παπαστράτου

οικόπεδο

πάρκο Αγ. Κωνσταντίνου

- οικόπεδο-ως κενός χώρος που ορίζεται από τα υπάρχοντα κτίσματα

Το κτίριο βρίσκεται σε ένα συνεχή διάλογο με την πόλη. Κατά την τοποθέτηση του στο οικόπεδο λαμβάνει υπόψη του τα υπάρχοντα κτίσματα των οικοδομικών τετραγώνων που το περιβάλλουν και κωδικοποιεί τα χαρακτηριστικά τους (ύψη, σχήματα, κορυφογραμμή, οριζοντιότητα των μπαλκονιών, μεσοτοιχίες, πίσω όψεις, φωταγωγοί). Τα υπολογίζει ως κομμάτια που συνθέτουν την πραγματικότητα στην πόλη. Η πόλη άλλωστε είναι αυτή που καθημερινά το τροφοδοτεί. Δεν στήνεται μπροστά τους με ένα τρόπο ανταγωνιστικό αλλά αποκτά μια διαλεκτική και αμφίδρομη σχέση μαζί τους, όπου το κτίριο επηρεάζεται από τα υφιστάμενα κτίρια και τις δράσεις των ανθρώπων σε αυτά και ταυτόχρονα επηρεάζει την καθημερινή ζωή στην πόλη.

Στην οδό Δημητριάδος το μέτωπο του κτιρίου έρχεται μπροστά στο όριο του οικοπέδου συνεχίζοντας, στο πάνω τμήμα, το αυστηρό μέτωπο των πολυκατοικιών κατά μήκος της οδού. Ωστόσο, δεν ακουμπά την διπλανή πολυκατοικία Π1 αφήνοντας ένα διάκενο. Ο κενός χώρος λειτουργεί ως παύση μεταξύ της οριζοντιότητας που παράγεται από τα μπαλκόνια των πολυκατοικιών, που κυριαρχούν στα μέτωπα της Δημητριάδος και του κτιρίου, που προτείνει ένα διαφορετικό λεξιλόγιο. Χρησιμοποιεί επιπλέον τη μεσοτοιχία της πολυκατοικία Π1 και τη μετατρέπει σε οθόνη προβολής, όπου προβάλλονται εικόνες και βίντεο από τα θέματα που διαχειρίζεται το κτίριο. Η μεσοτοιχία μετατρέπεται έτσι σε δέκτη των δεδομένων της επιτόπιας έρευνας τόσο των πανεπιστημιακών τμημάτων όσο και άλλων φορέων.

Η πολυκατοικία Π2 με το επιθετικό της σχήμα νιώθει κανείς ότι θέλει να εμβολίσει το κτίριο στο πλάι φτάνοντας στο εσωτερικό του. Ως άμυνα κατά μήκος της Π2 αναπτύσσεται τοίχος φτιαγμένος από μεταλλικό πλέγμα πυκνής ύφανσης. Ο τοίχος αυτός

έχει την έννοια ενός αμυντικού μηχανισμού που απορροφά τις δονήσεις που δέχεται το κτίριο από την Π2 και τις εκμηδενίζει.

Στην οδό Φιλελλήνων ο φέρων Τοίχος-Γ δείχνει να αποτελεί το πλήρες ενός κενού που συμβαίνει στις απέναντι πολυκατοικίες και που τοποθετήθηκε ανεστραμμένα στο κτίριο. Το τελευταίο αποκτά έτσι ένα διάλογο με το απέναντι μέτωπο της Φιλελλήνων. Ο Τοίχος-Γ φέρει καθ' ύψος όλους τους μεταβατικούς χώρους κίνησης που συνδέουν τις βασικές λειτουργίες του κτιρίου. Αυτοί οι εσωτερικοί χώροι της ροής παραλαμβάνονται αλλά και «εκβάλουν» στο «σπήλαιο», σε ένα μεταβατικό χώρο όπου κανείς δεν μπορεί να πει με σιγουριά που βρίσκεται: ταυτόχρονα μέσα στο κτίριο –αφού το πάνω μέρος τον καλύπτει και του προσφέρει καταφύγιο, ένα καταφύγιο πληροφορίας– αλλά και έξω από αυτό σε μια εξωτερική πλατεία με ανοιχτή θέα στην πόλη και τη θάλασσα. Σε έναν μεταβατικό χώρο, λίγο πριν ξανασυνδεθεί με τις υπάρχουσες ροές στην πόλη.

Ο ενδιαμέσος χώρος ανάμεσα στο κτίριο και τα πίσω κτίσματα –αυτά που έχουν την πρόσοψη τους στην οδό Ερμού– αντιμετωπίζεται ως οριακός χώρος. Αυτό το όριο ωστόσο, αποτελεί μια διευρυμένη ζώνη μετάβασης που παραλαμβάνει τις υπάρχουσες ροές από την πόλη και τις «εκβάλλει» σε έναν υπόγειο χώρο στάθμευσης. Σε αυτόν τον ενδιαμέσο τόπο κινούνται και οι κινητές μονάδες που σταθμεύουν τελικά στο ισόγειο του κτιρίου. Άλλωστε, αυτές αντιμετωπίζονται ως το κινητό τμήμα του κτιρίου.

γ) το θαλάσσιο μέτωπο και το πανεπιστήμιο

Το κτίριο του Παπαστράτου αποτελεί τοπόσημο για την πόλη του Βόλου και η τοποθέτηση ενός δημόσιου κτιρίου απέναντι του ίσως να το καθιστά μορφολογικά αδύναμο. Όμως, το περίβλημα του κτιρίου δεν αφήνει περιθώρια για συγκρίσεις προτείνοντας μάλιστα ένα άλλο λεξιλόγιο, διαφορετικό τόσο από τη μορφολογία του Παπαστράτου όσο και από αυτή που συναντά κανείς στο αυστηρό μέτωπο της Δημητριάδος, της Ιάσονος και της παραλίας.

Το κτίριο εντούτοις σχετίζεται με τη χρήση του Παπαστράτου ως πανεπιστήμιο, αφού δρα σε συνεργασία με αυτό, στοχεύοντας στη καλύτερη διάχυση της γνώσης, ενώ παράλληλα είναι ανοιχτό και στους φοιτητές.

Καθώς ο πολίτης διασχίζει την πλατεία του Αγίου Κωνσταντίνου –μια επιμήκη πλατεία ανάμεσα στο όριο της θάλασσας και το πάρκο του Αγίου Κωνσταντίνου– μπορεί να παρατηρήσει την κορυφογραμμή που σχηματίζεται τόσο στο μέτωπο που ξεκινά από το πανεπιστήμιο του Παπαστράτου όσο και αυτό που ξεκινά από το κτίριο και συνεχίζει στην οδό Δημητριάδος. Η θέα από τη θάλασσα αφήνει φυγές προς το κτίριο –και τα γεγονότα που συμβαίνουν εκεί (προβολές, χρήση info kiosks κα)– ενώ η κορυφογραμμή του δημιουργεί ένα διάλογο με την υπάρχουσα.

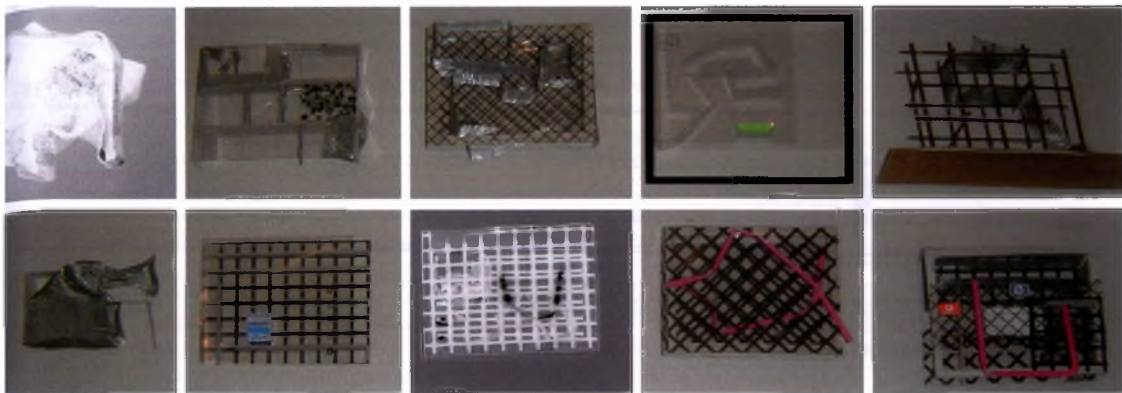

το ισόγειο ως «πλατεία πληροφορίας»

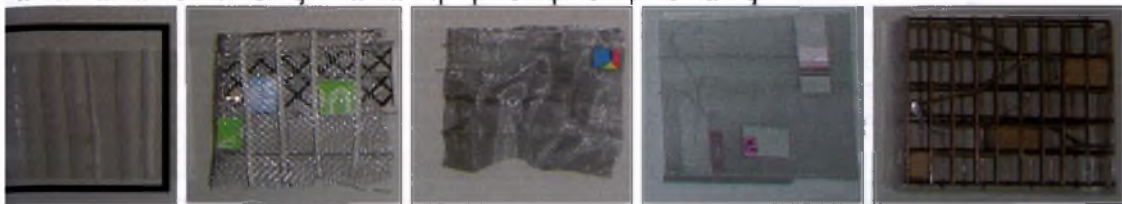
Το ισόγειο λειτουργεί ως μια «πλατεία πληροφορίας», όπου χαράξεις και πορείες οριοθετούν επίπεδα που εντάσσονται διαφορετικοί φορείς πληροφορίας.

Αρχικά, **υπάρχουν** τοποθετημένα κάποια info kiosks σε κατάλληλα σημεία, προσβάσιμα από τους πολίτες. Εκεί μπορούν να ενημερώνονται σε καθημερινή βάση για τα τρέχοντα θέματα της επικαιρότητας που αφορούν στην πόλη και την ευρύτερη περιοχή – π.χ. για δρώμενα της κοινωνικής και πολιτιστικής ζωής, για αγγελίες τύπου ενοικιαστηρίων, πωλήσεων κ.α. Παράλληλα τα info kiosks λειτουργούν και ως συλλέκτες πληροφορίας –μέσα από οθόνες αφής υπάρχει η δυνατότητα να συλλέγονται στοιχεία με τη μορφή ερωτηματολογίου.

π λ α κ έ τ ε ς π λ η ρ ο φ ο ρ ί α ς

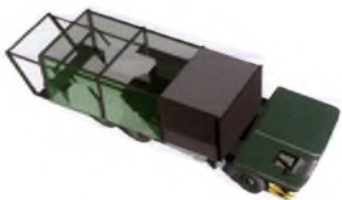
τ ρ ο φ ο δ ό τ η σ η κ τ ι ρ ί ο υ α π ό
τ η ν π λ α τ ε ί α π λ η ρ ο φ ο ρ ί α ς

Τα info kiosks μπορούν να αποσυνδεθούν από τις αναμονές στην πλατεία, πάνω στις οποίες είναι τοποθετημένα, και να επανατοποθετηθούν σε ανάλογες αναμονές στην πόλη που συνδέονται με το υπάρχον δίκτυο ηλεκτρισμού, διευρύνοντας έτσι την έννοια της «πλατείας της πληροφορίας».

Εκτός από τα info kiosks φορείς της πληροφορίας μπορούν να χαρακτηριστούν τα van, που σταθμεύουν στο πίσω μέρος της πλατείας κάτω από το κτίριο. Εννοιολογικά αποτελούν –μαζί με τα info kiosks – το κινητό τμήμα του κτιρίου που «αποκολλάται» από το σταθερό για να βοηθήσει στη διάχυση της πληροφορίας.

Το van παράγει εσωτερικό χώρο επισκέψιμο από τους πολίτες όπου μπορούν να παρουσιάζονται αποτελέσματα ερευνών, να πραγματοποιούνται events στην πόλη για να προσελκύσουν το ενδιαφέρον των πολιτών κ.α.

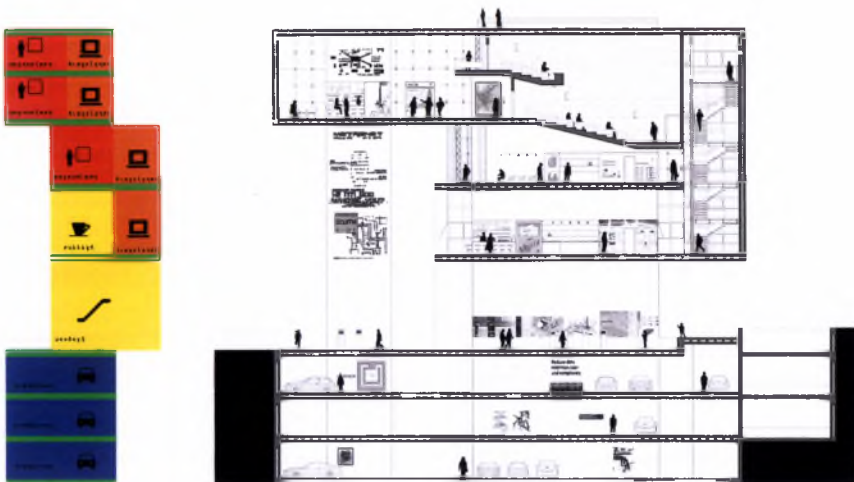

Επίσης, φορέας της πληροφορίας μπορεί να θεωρηθεί η μεσοτοιχία της Π1, που προβάλλονται τόσο δεδομένα που αφορούν σε έρευνες που διαχειρίζεται το κτίριο, όσο και εικόνες από την πόλη σε πραγματικό χρόνο -η κίνηση στους δρόμους, στοιχεία για τις θέσεις παρκαρίσματος, θέματα της ειδησεογραφίας, πολιτιστικά γεγονότα κ.α.

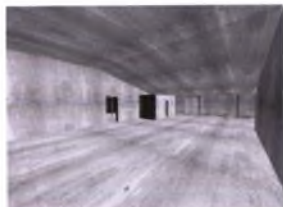
Τέλος, ως φορείς της πληροφορίας αντιμετωπίζονται και οι άνθρωποι που επισκέπτονται (ή όχι) το κτίριο. Διαφορετικοί εγκέφαλοι αντιστοιχούν σε διαφορετικούς σωματικούς τόπους στους οποίους αποθηκεύονται και ανακτώνται συνεχώς πληροφορίες. Οι πολίτες εξάλλου εκτός του ότι φέρουν πληροφορία, την ανταλλάσσουν τόσο στα πλαίσια της πόλης στις καθημερινές τους δραστηριότητες, όσο και εντός του κτιρίου σε ένα internet café, κάτι που θα αναλυθεί παρακάτω.

Είναι σημαντικό να τονιστεί σε αυτό το σημείο πως ο χώρος μπροστά αλλά και κάτω από το κτίριο λειτουργεί ως «αστικό σπήλαιο» που προσφέρει ένα καταφύγιο στην πόλη -ένα καταφύγιο πληροφορίας- ενώ παράλληλα ευνοεί μια πολυφωνία που προέρχεται από διαφορετικού τύπου επικοινωνίες.

Μια προέκταση καθ' ύψος της «πλατείας της πληροφορίας» μπορεί να θεωρηθεί τμήμα του πρώτου ορόφου που φιλοξενεί ένα internet café. Εκείνος είναι ο κατ' εξοχήν χώρος ανταλλαγής ιδεών όπου ο καθένας έχει πρόσβαση είτε σωματικά είτε ψηφιακά. Θα μπορούσε να πει κανείς πως αποτελεί μια αγορά, με την έννοια της αγοράς στην αρχαία ελληνική πόλη, όπου συζητιούνται θέματα της ~~ε~~καιριότητας καθώς και υποψήφια θέματα παρουσιάσεων. Αυτό το «παζάρι ιδεών» εξυπηρετεί τη λειτουργία της επικοινωνίας, γονιμοποιεί νέες ιδέες που μπορεί να εφαρμοστούν και τροφοδοτεί το κτίριο κρατώντας το συνεχώς ενήμερο στις τελευταίες εξελίξεις. Με άλλα λόγια συντελεί στην αύξηση του χρόνου ζωής του κτιρίου αφού ο σκοπός του ανανεώνεται συνεχώς.

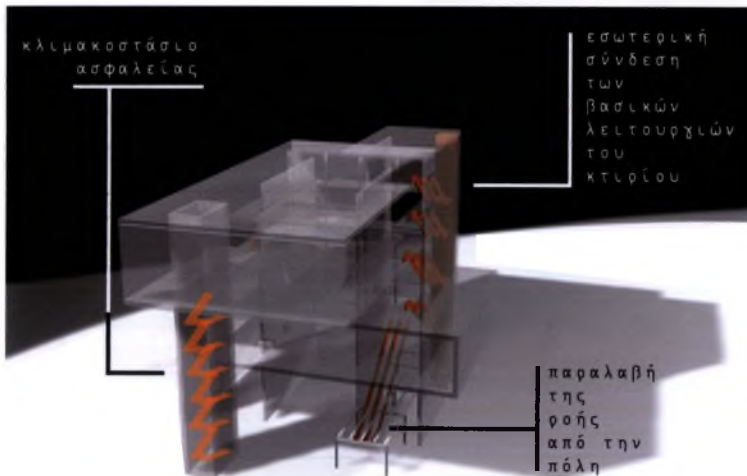
η εικόνα
της πόλης
φιλτράρεται
μέσα από το
πλέγμα στο
πρώτο επίπεδο
παρουσίασης
της πληροφορίας

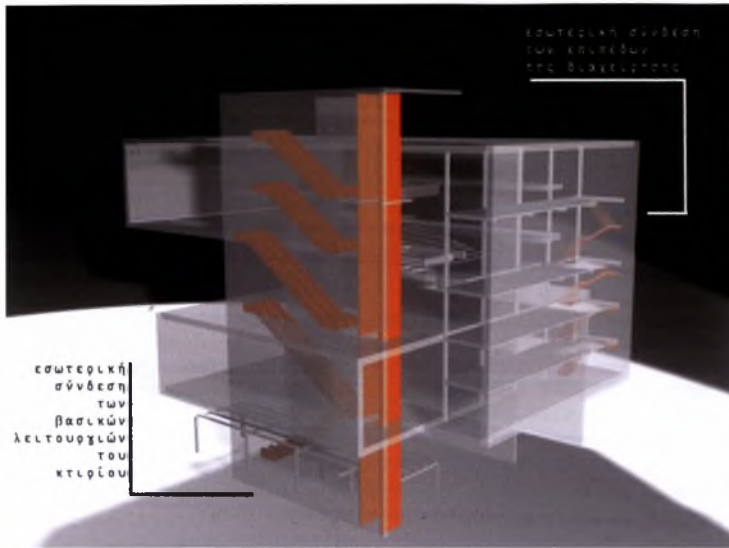

εσωτερική σύνδεση

« Σε αντίθεση με τον μοτοσικλετιστή, ο δρομέας είναι πάντοτε παρών στο σώμα του, αφού είναι αναγκασμένος να σκέφτεται ασταμάτητα τις φουσκάλες του, το λαχάνιασμά του. Όταν τρέχει, αισθάνεται το βάρος του, την ηλικία του έχοντας όσο ποτέ άλλοτε συνείδηση του εαυτού του και του χρόνου ζωής του. Όλα αλλάζουν όταν ο άνθρωπος εκχωρεί την ικανότητα του για ταχύτητα σε μια μηχανή: από εκείνη τη στιγμή το σώμα του βρίσκεται εκτός παιχνιδιού και παραδίδεται σε μια ταχύτητα ασώματη, ταχύτητα αμιγή, ταχύτητα άυλη, ταχύτητα έκσταση»⁴.

(Μ. Κούντερα, Η Βραδύτητα)

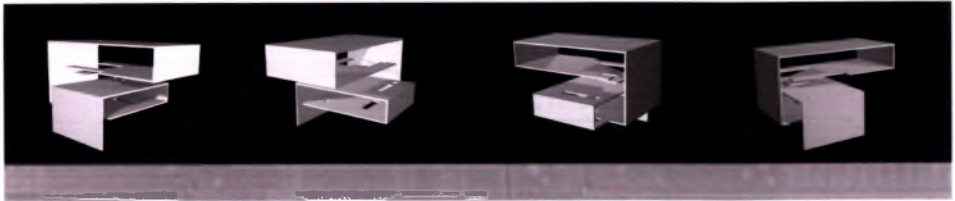
Στο κτίριο επιλέχθηκε η λύση της κυλιόμενης σκάλας για τη σύνδεση των επιπέδων και κατ' επέκταση των λειτουργιών του. Οι κυλιόμενες σκάλες απελευθερώνουν την όραση του περιπατητή που συγκεντρώνεται καλύτερα σε αυτό που βλέπει. Καθώς ανεβαίνει ανοίγεται μπροστά του η θέα της πόλης και της θάλασσας - βασικό στοιχείο στη σύλληψη του κτιρίου είναι η αμφίδρομη σχέση του με την πόλη και το γύρω περιβάλλον- ενώ παρατηρώντας στο πλάι υποψιάζεται τη λειτουργία κάθε επιπέδου. Μέσα από χαραγμάτα στους τοίχους και το μεταλλικό πλέγμα υποψιάζεται χώρους ροής ή στάσης των ατόμων ή της πληροφορίας.

η κατοίκηση του υπολογιστή

«Ο τρόπος με τον οποίο ο κεντρικός επεξεργαστής εκτελεί εντολές είναι ενδιαφέρων και διαφωτιστικός. Η όλη διαδικασία χωρίζεται σε τέσσερις φάσεις. Ο τρόπος που σχεδιάζουμε κεντρικούς επεξεργαστές άλλαξε πάρα πολύ τα τελευταία εξήντα χρόνια, αλλά οι τέσσερις φάσεις διατηρήθηκαν, φαίνεται είναι σύμφωνες με την έννοια του επεξεργαστή. Για να εκτελέσεις μια εντολή, πρέπει πρώτα να τη φέρεις από εκεί που ήταν και να την αποθηκεύσεις (ως δυαδικό αριθμό) στον καταχωρητή εντολών (instruction register), έναν ειδικό καταχωρητή στον κεντρικό επεξεργαστή. Ύστερα πρέπει να την αποκωδικοποιήσεις, να κοιτάξεις προσεκτικά τα διάφορα μέρη της και να καταλάβεις τι σου λέει να κάνεις και σε ποιους καταχωρητές. Κατόπιν πρέπει να υπολογίσεις αυτό που σου λέει, να περάσεις σιγά σιγά τις εισόδους μέσα από τις πύλες του κατάλληλου κυκλώματος μέχρι να ξεπροβάλλει η έξοδος. Τέλος, πρέπει να αποθηκεύσεις την έξοδο στον καταχωρητή εξόδου που προσδιορίζει η εντολή. Αυτές είναι λοιπόν οι τέσσερις φάσεις: φέρε, αποκωδικοποίηση, υπολόγισε, αποθήκευσε»⁵.

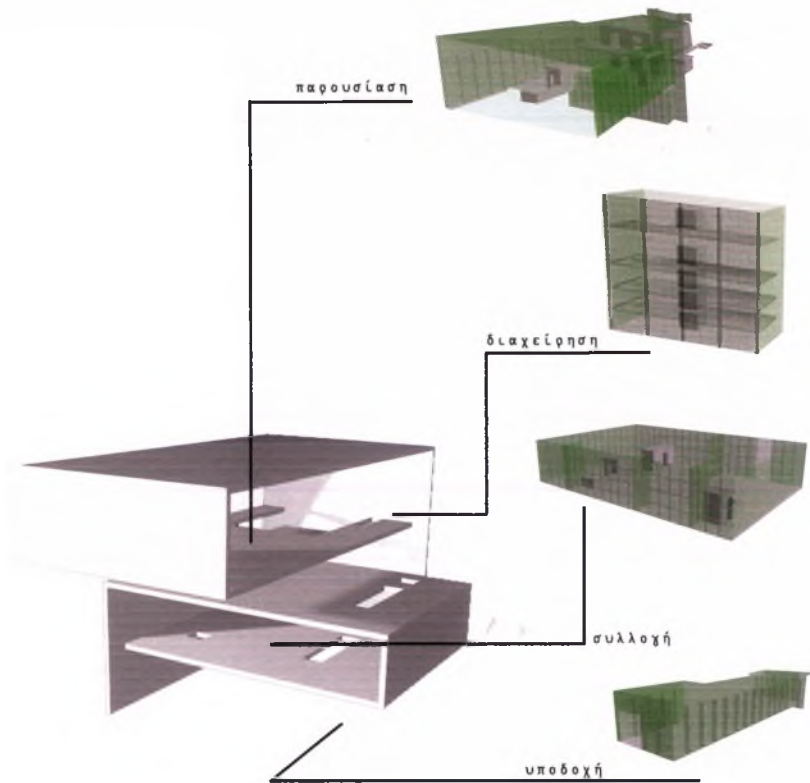
(Χ. Παπαδημητρίου, Το χαμόγελο του Τούρινγκ)

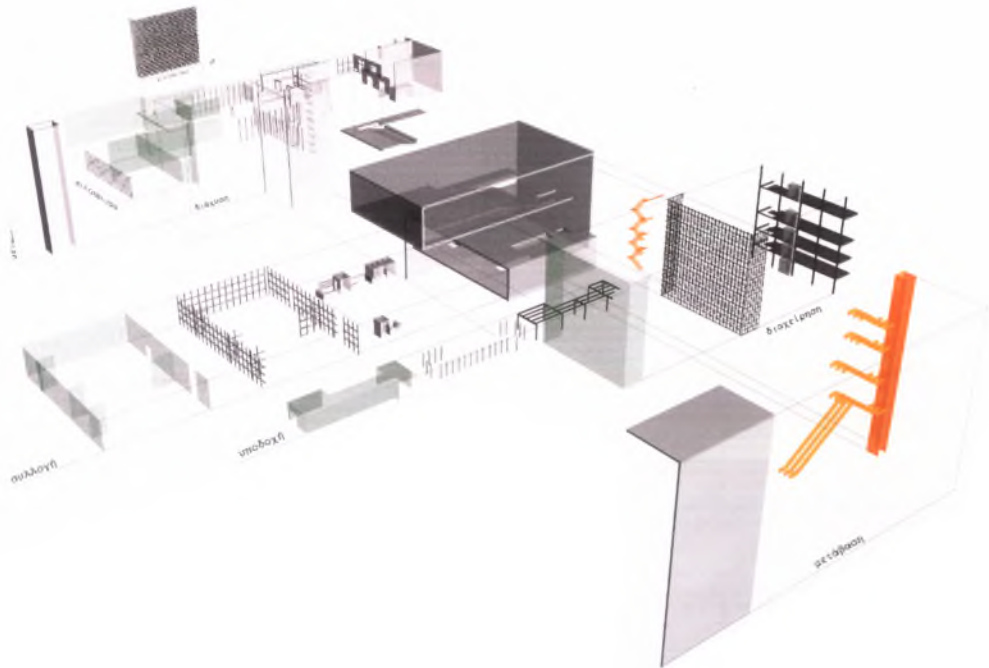

Η δομή του κτιρίου βασίζεται στη διαδοχή των βασικών λειτουργιών του: της υποδοχής των δεδομένων, της διαχείρισης τους, της αποθήκευσης και της παρουσίασης των αποτελεσμάτων. Η μορφή του έχει προέλθει από το δίπλωμα μιας ταινίας σχήματος Γ, όπου το ένα τμήμα διπλώνει μέσα στο άλλο δημιουργώντας ένα εσωστρεφές κέλυφος που καλείται να υποδεχτεί τις παραπάνω λειτουργίες και να τις κατανέμει διαδοχικά στα επίπεδα που σχηματίζονται,

Η διπλωμένη ταινία έχει την έννοια μιας κεντρικής μονάδας επεξεργασίας (CPU) ενός υπολογιστή. Αυτός ο κεντρικός επεξεργαστής τροφοδοτείται από το ισόγειο, όπου από τη μια παραλαμβάνονται οι υπάρχουσες ροές (άνθρωποι, κινητές μονάδες, αυτοκίνητα) και «ωθούνται» στο εσωτερικό της, ενώ από την άλλη εκεί μπορεί να γίνει και η λήψη της πληροφορίας από τις κινητές μονάδες (μέσω μιας πλατφόρμας).

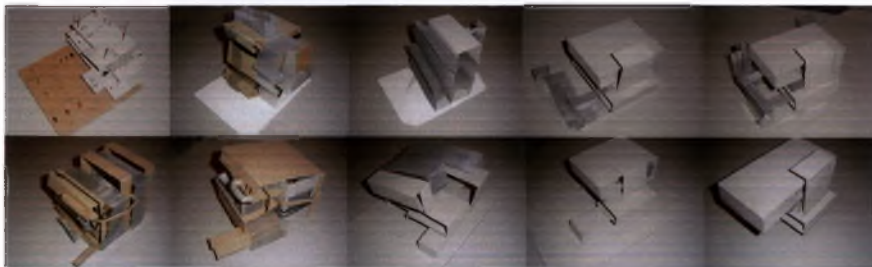
Λειτουργία

Το κτίριο χρηματοδοτείται από το Γ΄ Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης στα πλαίσια του επιχειρησιακού προγράμματος «Κοινωνία της Πληροφορίας».

Θα λειτουργεί σε επίπεδο νομού, στο οικονομικό κέντρο του, αποσκοπώντας στην οικονομική, κοινωνική, πολιτιστική, τεχνολογική πρόοδο. Ο Νικόλαος Χρηστάκης αναφέρει πως η πρόοδος κάθε κοινωνίας είναι άμεσα συνυφασμένη με την καλύτερη επαφή της κοινωνίας με την πραγματικότητα⁶. Και οι νέες τεχνολογίες προσφέρουν καλή επαφή, αφού ο χρήστης ενημερώνεται άμεσα από πολλές διαφορετικές πηγές.

Η διοίκηση του έχει οριστεί από τη νομαρχία. Αυτή θα καθορίζει το πρόγραμμα των παρουσιάσεων, των σεμιναρίων κτλ. και θα προσλαμβάνει το προσωπικό.

Είναι σημαντικό να τονιστεί πως το κτίριο δεν έρχεται να αντικαταστήσει υπάρχοντες τόπους παραγωγής πληροφορίας αλλά δρα σε συνεργασία με αυτούς βοηθώντας στη διάχυση της γνώσης, εκεί που εντοπίζεται το πρόβλημα. Οι εργαστηριακές έρευνες θα λαμβάνουν χώρα σε κατάλληλα εξοπλισμένους χώρους κάθε σχολής ή του τεχνολογικού πάρκου και έπειτα το κτίριο καλείται να διαχειριστεί όλα αυτά τα δεδομένα των ερευνών.

μακέτες εργασίας

κτιριολογικό πρόγραμμα

- σταθερό τμήμα

συλλογή

- πλατεία πληροφορίας 1100 τ.μ.
- internet café 240 τ.μ.
- εργαστήριο info kiosks 90 τ.μ.

συλλογή και διαχείριση

- γραφεία 270 τ.

παρουσίαση

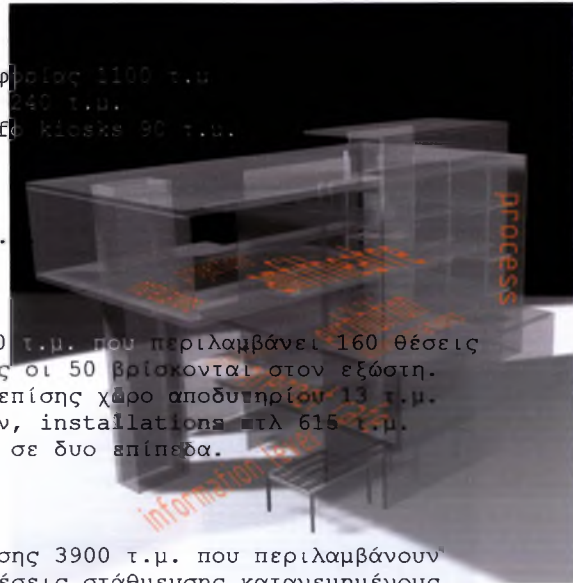
- αμφιθέατρο 200 τ.μ. που περιλαμβάνει 160 θέσεις από τις οποίες οι 50 βρίσκονται στον εξώστη. περιλαμβάνει επίσης χώρο αποδυτηρίου 13 τ.μ.
- χώροι εκθέσεων, installations πηλ 615 τ.μ. κατανομημένοι σε δυο επίπεδα.

βοηθητικοί χώροι

- χώροι στάθμευσης 3900 τ.μ. που περιλαμβάνουν συνολικά 72 θέσεις στάθμευσης κατανομημένους σε τρεις ορόφους (24 θέσεις /όροφο)
- χώροι υγιεινής 77 τ.μ.

- κινητό τμήμα

- van σε ανοιχτή διάταξη 45 τ.μ.

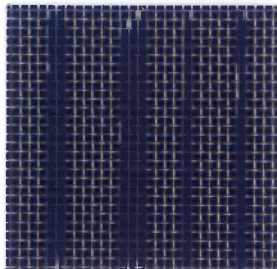
υλικά

Το κέλυφος αποτελείται από πλάκες με διάκενα και νευρώσεις και τοιχεία από οπλισμένο σκυρόδεμα. Το αποτέλεσμα είναι μια ταινία από εμφωλές σκυρόδεμα. Τα φέροντα κατακόρυφα στοιχεία είναι τοιχεία πάχους 30 εκ.

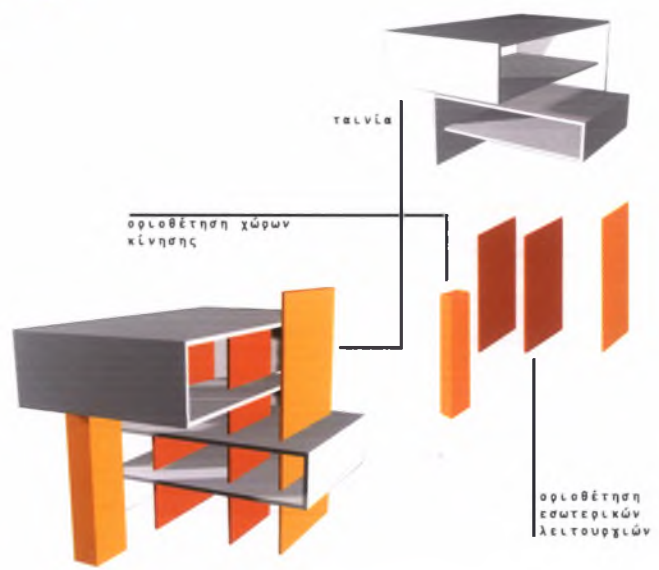
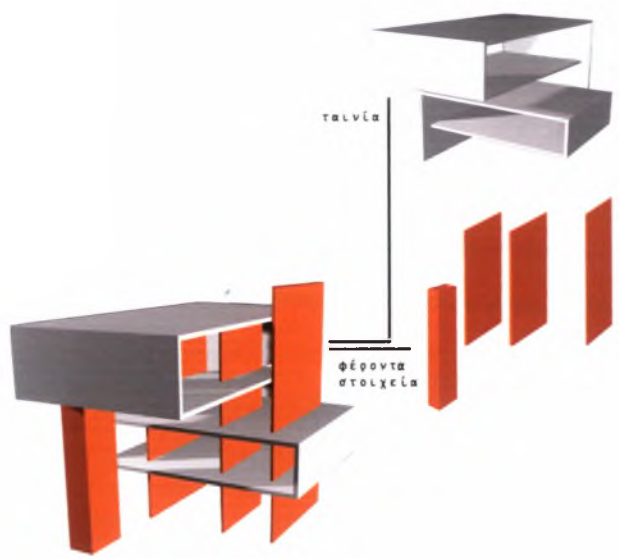
Έχουν χρησιμοποιηθεί δύο ειδών υαλοστάσια, τα ανοιγόμενα, που στηρίζονται σε μεταλλικό σύστημα κασών και τα μη ανοιγόμενα, που στηρίζονται από σύστημα μεταλλικών δικτυωματικών υποστρωμάτων που φέρουν μεταλλικές συνδέσεις.

Το πλέγμα είναι μεταλλικό ύφασμα και τα χαρακτηριστικά του δίνονται στον παρακάτω πίνακα⁷:

Material:	stainless steel
Weave type	basket weave
Transparency:	65%
Wire thickness:	warp wire 1mm weft wire 1mm
Usual width:	1m
Weight: approx.	2.7 kg/m ²
Mesh width:	4mm
Manufacturer:	Carl Beisser GmbH
Product:	stainless steel fabric

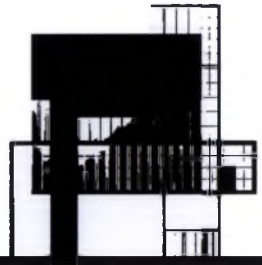

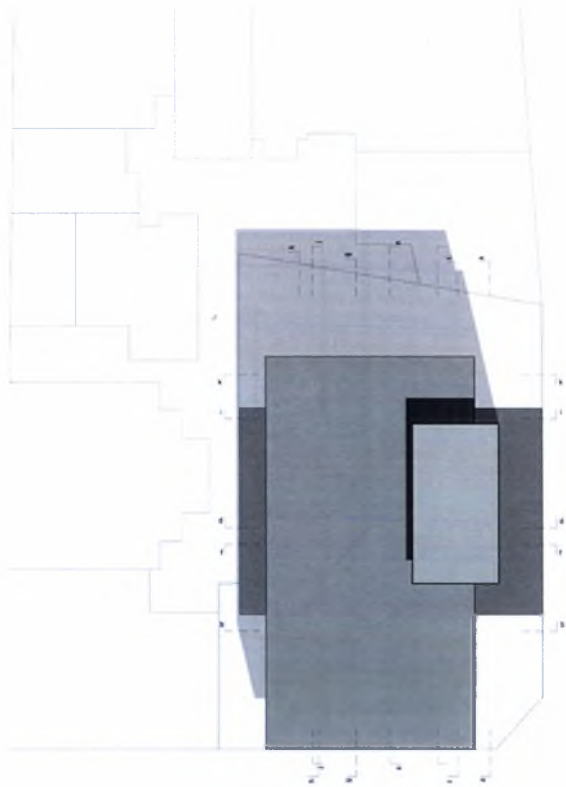

παραπομπές

1. Αίσωπος Γιάννης, *η έκλειψη του δημόσιου χώρου*, περιοδικό futura *5, εκδ. futura, Αθήνα, χειμώνας 1998-99, σελ.41
2. Αίσωπος Γιάννης, *η έκλειψη του δημόσιου χώρου*, περιοδικό futura *5, εκδ. futura, Αθήνα, χειμώνας 1998-99, σελ.41 και
Virilio Paul, *The Information Bomb*, trans. Chris Turner, εκδ. Verso , London, 2000 σελ.8
3. Αίσωπος Γιάννης, *η έκλειψη του δημόσιου χώρου*, περιοδικό futura *5, εκδ. futura, Αθήνα, χειμώνας 1998-99, σελ.41
4. Κούντερα Μίλαν, *Η Βραδύτητα*, μεταφρ. Βελέντζας Σεραφείμ, εκδ. Εστία, Αθήνα, 1996, σελ.8
5. Παπαδημητρίου Χρίστος, *Το χαμόγελο του Τούρινγκ*, μεταφρ. Σιδέρη Αλόη, εκδ. «Νέα Σύνορα», Α.Α.Λιβάνη, Αθήνα, 2000, σελ.129
6. Χρησιτάκης Νικόλας, *η διανοήση στην υπηρεσία της επικοινωνίας*, περιοδικό futura *5, εκδ. futura, Αθήνα, χειμώνας 1998-99, σελ.18
7. Kaltenbach Frank (Ed.), *Translucent materials, glass, plastic, metals*, Detail praxis, Birkhauser, edition detail, σελ.96

σχέδια

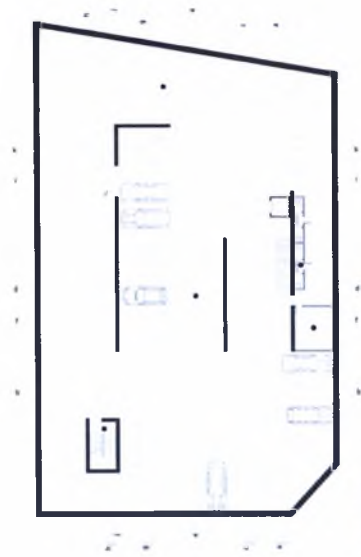

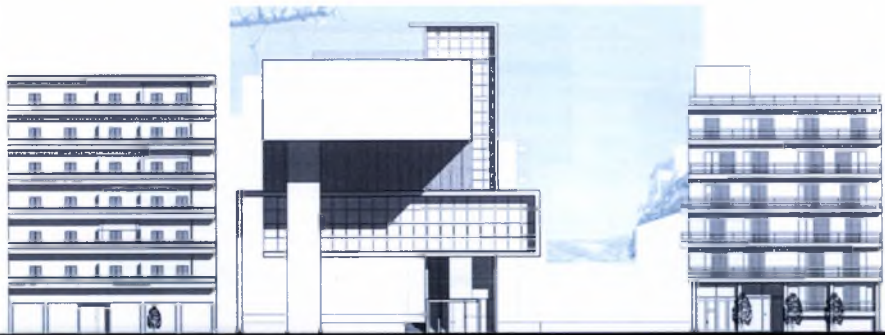
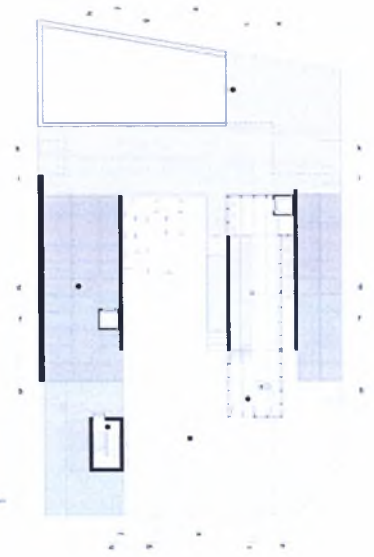
ΟΔΟΣ ΦΙΛΟΘΕΑΝΩΝ

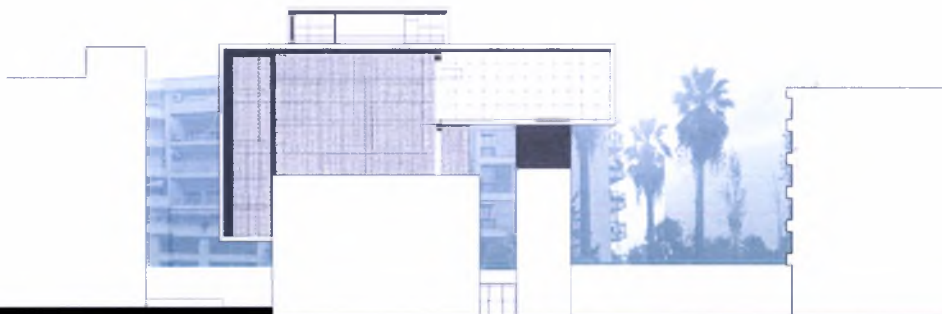
ΟΔΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΕ

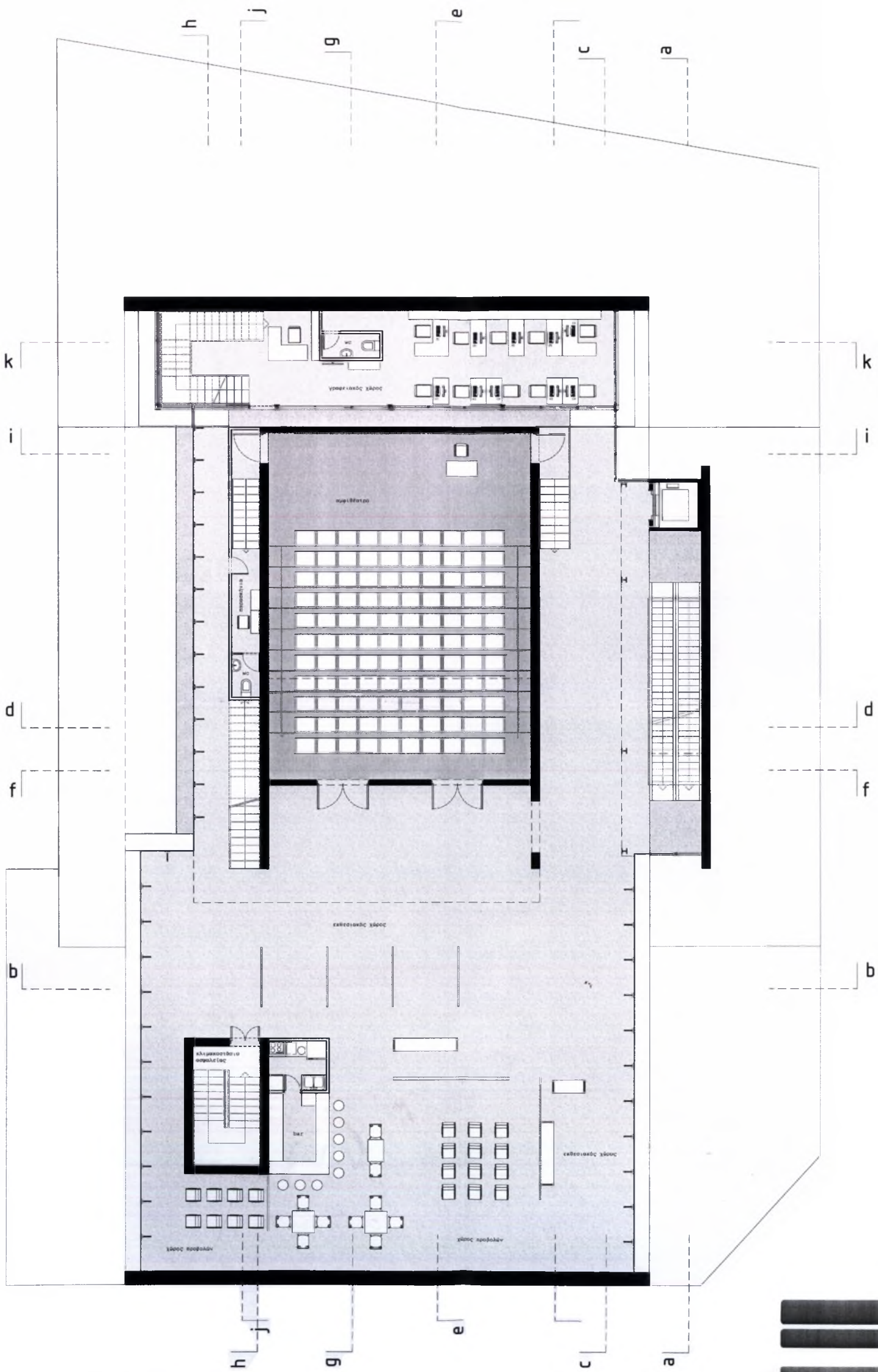

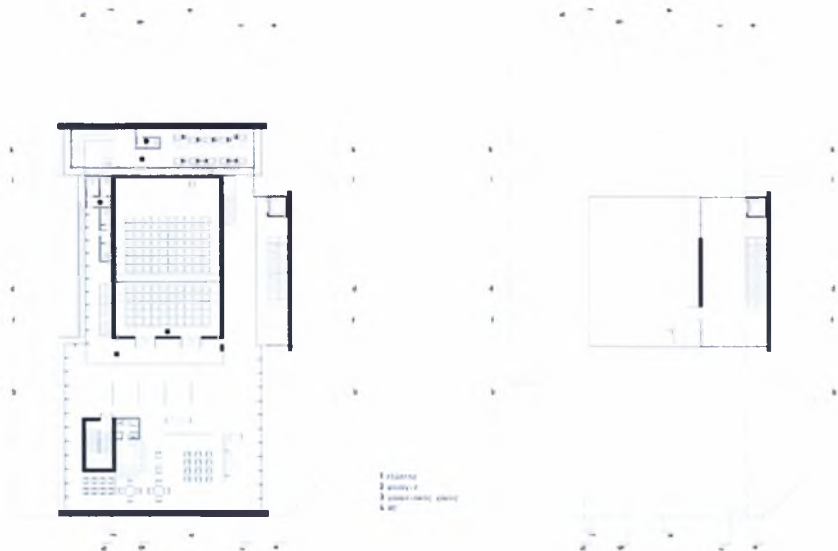

- 1 umělecký
- 2 přízemní ústřední schodiště
- 3 historická schodištnice
- 4 nové schodištnice v přízemí a podlaží
- 5 nové schodištnice v podlaží
- 6 podlaží nové křídlo
- 7 vstupy nové křídlo
- 8 WC

URBAN UNIT of DATA DIFFUSION

ΠΛΑΓΙΑ ΟΨΗ

